ἀφροκυλῶ ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 52.
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ τοῦ ρ. *κυλῶ*.
Κινῶ τι ὅπερ κινούμενον ἀφρίζει: *Γάργαρη ἀνάβρα ἀφροκυλάει τὰ ξάστερα νερά της.*

ἀφρόκυμα τό, λόγ. πολλαχ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ *κῦμα*.
Κῦμα ἀφρῶδες.

ἀφροκυματίζω Πειρ. κ.ἀ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ τοῦ ρ. *κυματίζω*.
Ρηγνύονται, σπάζουν τὰ κύματά μου ἐπὶ τῆς ἀκτῆς καὶ παράγουν ἀφρόν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης: *Ἀφροκυματίζει ἡ θάλασσα.*

ἀφροκυματοῦσα ἐπίθ. θηλ. Πειρ.
Ἐκ τοῦ ρ. *ἀφροκυματίζω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-οῦσα*.
Ἐκείνη τῆς ὁποίας τὰ κύματα θραύονται ἐπὶ τῆς ἀκτῆς καὶ παράγουν ἀφρόν: *Θάλασσα ἀφροκυματοῦσα.*

ἀφρολέμονο τό, *Λεξ.* Αἰν.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ *λεμόνι*.
Εἶδος λεμονίου τοῦ ὁποίου ὁ φλοιὸς εἶναι παχὺς καὶ ἁπαλός. Συνών. *ἀφρατολέμονο*.

ἀφρολόγος ὁ, Πειρ. κ.ἀ.—*Λεξ.* Πρω. Δημητρ. *ἀφριλόγος Λεξ.* Πρω.
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-λόγος*. Τὸ *ἀφριλόγος* καὶ μεταγν. Ἰδ. Θησαυρ.
Κουτάλα τρυπητὴ διὰ τῆς ὁποίας ἀφαιρεῖται ὁ ἀφρὸς βράζοντος φαγητοῦ. Συνών. *ξαφρολόγος*.

ἀφρολογῶ ΓΒιζυην. Ἀτθίδ. αὖραι' 178—*Λεξ.* Δημητρ. *ἀφρολογάω* Πελοπν. (Μάν.) *ἀβρολοῶ* Κύπρ. *ἀφρολογίζω* Πειρ. κ.ἀ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-λογῶ*, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 247 κἑξ.
Α) Κυριολ. **1)** Ἀφαιρῶ τὸν ἀφρὸν Πειρ. κ.ἀ.—*Λεξ.* Δημητρ.: *Ἀφρολογίζω τὸ φαεῖ* Πειρ. Συνών. *ξαφρίζω*. **2)** Ἀναδίδω ἀφρὸν πολὺν Κύπρ. Πελοπν. (Μάν.): *Ἐχόγλασεν πολ-λὰ τσ' ἀβρολοᾷ τὸ ζουμίν.* || Φρ. *Ἀφρολοᾷ τὸ ψουμὶν* (ἀφρίζει, ζυμοῦται πέραν τοῦ δέοντος). **3)** Ἀφρίζω ἀπὸ τὸν θυμόν μου, ὀργίζομαι ΓΒιζυην. ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.
Τ' ἀκούν γρῖες κι ἀφρολογοῦν | καὶ νᾶς καὶ σὲ ζηλεύουν.
Β) Μεταφ. **1)** Ἐπιτηδείως παρασύρω τινὰ εἰς τὸ νὰ μοῦ παρέχῃ διαρκῶς χρήματα ἢ δῶρα *Λεξ.* Δημητρ.: *Δικηγόρος ποῦ ξέρει γιὰ καλὰ ν' ἀφρολογάῃ τοὺς πελάτες του.* Συνών. *ἀρμέγω* **4**, *ξαφρίζω*, *τρυγῶ*. **2)** Ἀφαιρῶ κρυφίως, ὑπεξαιρῶ χρήματα *Λεξ.* Δημητρ.: *Ἡ ὑπερέτρια ταχτικὰ ἀφρολογᾷ ἀπὸ τὴν τσάντα τῆς κυρᾶς.* Συνών. *ξαφρίζω*.

ἀφρόλουστος ἐπίθ. λόγ. πολλαχ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ τοῦ ρ. *λούζω*.
Ὁ ὑπὸ ὑδάτων ἀφρωδῶν κατακλυζόμενος: *Ἀφρόλουστη ἀμμουδιά. Ἀφρόλουστο ἀκρογιάλι. Ἀφρόλουστα ἀκρωτήρια.*

ἀφρομαγουλᾶτος ἐπίθ. ΓΣουρῆ Ρωμ. ἀριθμ. 192.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ *μάγουλο* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ᾶτος*.
Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου τὰ μάγουλα εἶναι σὰν ἀφρός: Ποίημ.
Ἡ Ἐρηνούλλα ἡ καλὴ κ' ἡ ἀφρομαγουλάτη.

ἀφρομανητὸ τό, ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι κι ἀντίλογ. 27.
Ἐκ τοῦ ρ. *ἀφρομανῶ*.
Ἄφρισμα: *Κι ἂν μὲ τοῦ θυμοῦ σου τ' ἀφρομανητὰ μ' ἁρπάζῃς κι ἂν μὲ τῶ φιλειῶ σου τὰ πλανέματα μὲ τριγυρίζῃς, μὰ δὲ μὲ νικᾷς.*

ἀφρομανῶ πολλαχ. *ἀφρομανίζω* ἀμάρτ. *ἀφρομανίζου* Σκῦρ. *'φρουμανίζου* Ἤπ. (Ζαγόρ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ τῆς καταλ. *-μανῶ*.
1) *Ἀφροκοπῶ* **2**, ὃ ἰδ., πολλαχ.: Φρ. *Ἀφρομανάει ἀπὸ τὸ θυμό του - ἀπὸ τὸ κακό του* πολλαχ. || Ποιήμ.
Τὸ κῦμ' ἀναστυλώθηκε, ἀφρομανάει, θερμεύει
ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2,146
...Τὸ κῦμα βράζει
καὶ θολωμένο, ἀχόρταγο, ἀφρομανάει 'ς τὸν ἄμμο
ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἀν. 2,279. **2)** Φυσῶ διὰ τῶν μυκτήρων, φρυάττω Ἤπ. (Ζαγόρ.): *Τοὺ μπλάρ' 'φρουμανίζ'.*
Πβ. *ἀφριάζω, ἀφρίζω, ἀφροβολῶ, ἀφροκοπῶ.*

ἀφρομηλιὰ ἡ, Πελοπν. (Ἀλωνίστ. Βούρβουρ. Καλάβρυτ. Κόρινθ. Μάν. Μαντίν.) *ἀφρουμ'λιὰ* Στερελλ. (Αἰτωλ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ *μηλιά*.
1) Μηλιὰ παράγουσα τὸ *ἀφρόμηλο*, ὃ ἰδ., ἔνθ' ἀν. Συνών. *ἀφρόμηλο* **2**. **2)** Εἶδος παιδιᾶς καθ' ἣν οἱ παῖδες ἔχοντες τὰς χεῖρας ὁ εἷς ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἄλλου καὶ τὰς κεφαλὰς ἡνωμένας σχηματίζουν σύμπλεγμα ἐν εἴδει κώνου, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν *ἀφρομηλιὰ* μὲ τὰ μηλά της Ἀλωνίστ. Συνών. *ἀφρομηλίτσα* **1**.

ἀφρομηλίτσα ἡ, Πελοπν. (Βυτίν. Καλάβρυτ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφρομηλιά*.
1) Ἡ παιδιὰ *ἀφρομηλιὰ* **2**, ὃ ἰδ., Πελοπν. (Βυτίν.) **2)** Παιδιὰ καθ' ἣν τέσσαρες συνδέουν τὰς χεῖρας καὶ οἱ ἄλλοι πηδοῦν ἐπ' αὐτῶν, εἷς δὲ εἶναι φρουρὸς τῶν τεσσάρων Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

ἀφρόμηλο τό, Ζάκ. Κεφαλλ. Νάξ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κλουτσινοχ. Κόρινθ. Τρίκκ.) Πόντ. (Ὄφ.) *ἀφρόμαλε* Τσακων.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ *μῆλο*.
1) Μῆλον ἀφρᾶτον καὶ εὔχυμον ἔνθ' ἀν. **2)** Τὸ δένδρον τὸ παράγον τὸν εἰρημένον καρπὸν Πόντ. (Ὄφ.) Συνών. *ἀφρομηλιὰ* **1**.

ἀφρομύζηθρο τό, Νάξ. *ἀφρομούζηθρος* ὁ, Χίος.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ *μυζήθρα*.
1) Ἡ ἐκλεκτὴ μυζήθρα πρὶν ἁλατισθῇ Νάξ. **2)** Ὁ ἀφρὸς τῆς μυζήθρας ὁ κατὰ τὴν βράσιν παραγόμενος Χίος.

ἀφρομύτικος ἐπίθ. Κρήτ. *ἀφρουμύτ'κους* Λῆμν.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ *μύτι*.
Ὁ ἔχων τὸ ἄκρον τῆς ρινὸς λευκὸν ἔνθ' ἀν.: *Πρόβατο ἀφρομύτικο* Κρήτ.

ἀφρονεμένος ἐπίθ. Νάξ. (Γαλανᾶδ.)
Μετοχ. τοῦ μεταγν. ρ. *ἀφρονεύομαι*.
Ἀνόητος, ἄφρων, μωρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἄνογος*, ἔτι δὲ *ἀφρονιάρις, ἄφρονος, ἄφρως*.

ἀφρόνερο τό, ΓΜαρκορ. Μικρὰ ταξίδ. 31.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ *νερό* κατ' ἀντίστροφον σύνθεσιν, περὶ ἧς ἰδ. NAndriotis ἐν Glotta 27 (1938) 92 κἑξ.
Ὁ ἀφρὸς τοῦ νεροῦ.

ἀφρονιὰ ἡ, Νάξ. (Γαλανᾶδ.)
Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄφρονος*.
Ἀφροσύνη, μωρία. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀνογιά*.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens